

Ein góð avtala

TAD er bert hendinga ferð, at tú frættir góð og lívgandi tíðindi í hesum krepputíðum. So var nú um dagarnar, tá úrslitið av fiskiveiðusamráðingunum við norðmenn frættist. Løgmaður, sum var við til samráðingarnar, sigur við Sosialin í gjár, at hann er rímuliga væl nøgður við sáttmálan, gjørdur er við norðmenn. Hóast avtalan líkist nógv tí verandi, so eydnaðist tað okkara samráðingarnum við lögmanni og fiskimálaráðharranum á odda at fáa nakað afturat. Her er m.a. talan um 600 tons fleiri av rundum. Haraftur at sleppa vit at veiða lodnu í Barentshavinum.

LÍTA vit so eisini longur fram og meta um útlitið av fiskiskapi okkara har eysturi, so sær rættiliga bjart út, tí sambært úttalilsunum hjá lögmanni í blaðnum í gjár, so hevur føroyska samráðingarnar

nevndin fingið trygd fyri, at føroyingar fáa størri kvotur, so hvørt TAC'íð hækkar. Og tað eru nevniliga rættiliga góðar vónir um, at TAC'íð fer at hækka á bæði toski og lodnu í Barentshavinum komandi árin. Eisini makrelkvotan hjá nótabátunum, sum veiða í Norðsjónum, verður hægri komandi ár. Teir fáa 1000 tons fleiri. Men afturfyri eru vit so eisini noyddir at lata nakað til norðmenn. Eitt nú sleppa teir at fiska nøkur hundrad tons meiri av botnfiski undir Føroyum.

HERFYRI gjørdur vit nýggja avtalu við russar um sínámillum fiskiveiði. Henda avtalan saman við tí norsku gevur saltfiskatrolarunum nakað betri møguleikar komandi ár. Møguleikin at fáa størri kvotur í tann mun TAC veksur, gevur so eisini betri vónir fyri komandi árin hjá hesum so týðningarmikla flota okkara.

HÓAST møguleikar okkara á

bæði mið- og fjarleiðum eru nógv skerdir seinastu árin, so hevur hesin fiskiskapurin framvegis stóran týðning fyri landsbúskapin. Enn eru tað fleiri hundrad mans, ið vinna sær úrtøkuna frá fiskiskapi við New Foundland, í Barentshavinum, í Norðsjónum, í Grønlandi, við Ísland og aðra staðni við. Tað hevur sera, sera stóran týðning, at vit brúka øll samráðingarevni okkara til at fáa sum best burtur úr. Her hava vit so vissuliga ikki ráð til at søpla nakað sum helst burtur.

TAD eru so eisini góð tíðindi at frætta av leiðunum við Flemish Cap, har okkara saltfiskalínuskip fiska. Eftir at hava verið kvotu fyrriuttan í nøkur ár og so hava fingið loyvi til royndarfiskiskap í ár, fáa vit komandi ár kvotu aftur, sum verður upp á næstan 3000 tons av toski. Harafturat fáa vit eisini svartkalvakvotu og aðrar møguleikar. Tað hevur verið nakað av kegla

um, antin tað var rætt ella ikki av føroyingum at ganga við til at gevast við veiðuni í altjóða sjógv, tí toskastovnurin var niðrurdirkominn. Tað hava verið teir føroyingar, sum hildu tað vera skeiðt av okkum at gevast við veiðuni, tá spaniolar og aðrir hildu fram at veiða. Men farið er farið. Nú er at fáa sum frægast burtur úr, og vit kunnu so bert vóna, at fiskur verður at fáa, nú allir saltfiskalínubátarnir aftur stevna vestur í hav.

SAMANUMTIKIÐ kunnu vit vera nøgdir við avtalurnar, sum gjørdar eru við bæði norðmenn og russar og eisini við fiskiskapin við Flemish Cap. Nú er so eftir at vóna, at avtalurnar, vit hava við onnur lond, fara at hilmast eins væl. Men greitt er, at allar súðir eru ikki syftar enn, eitt nú tá talan er um framtíðar kvotu okkara undir Íslandi. Tað mál-ið fara vit at nerta nærri við seinni.

sosigaley

Dimmalætting
SOSIALURINN

DAÐBLAÐIÐ

TRÚNA
KRUSUR

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐLJÓÐ

Dimma og ábyrgd

Danska oddagreinini í Dimmalættingini í gjár er ikki sørt tíðindafróð. Hon vil nevniliga vera við, at javnaðarflokkurin fleiri ferðir í ár hevur roynt at sleppa úr Tinganesi - sleppa ábyrgdini at stýra landinum. Blaðið skrivur:

"Tíð til anden har der i løbet af året været røster fremme om - og tillige været tegn på -, at Socialdemokratiet eller fraktioner indenfor partiet, var i færd med systematisk at forberede planer om at undslippe fra ansvaret for landets ledelse."

Bláðið visir á, at hóast flokkslimir hava roynt at fáa flokkinn at slíta samgonguna, so hevur tað í eydnast at finna neyðsemjuloysnir ella rættari, tað hevur eydnast at buka flokkinn uppá pláss fyri at varðveita samgonguna.

Tað er ikki rætt, tá Dimmalættingin roynir at fyrigylta lesarum sínum,

at javnaðarflokkurin hevur ynskt at sleppa sær undan ábyrgdini at stýra landinum. Hetta er ein ábyrgd flokkurin altíð hevur tikið í fullum og ramasta álvara og ongantíð hevur roynt at snúgvá sær undan. At flokkurin tá eisini hevur sitið í landsstýrinum so mong ár fál talar eisini fyri hesi sannroynd.

Hetta sama kann ein so ikki siga um sambandsflokkinn, sum nettup, av ótta fyri at vera við at bera landsins byrðar, í mong mong ár hevur valt at sita utanfyri. Hetta hendi ótalðar ferðir undir fyrrverandi formanni floksins og mín sann um tað ikki endurtók seg hesaferð samráðast skuldi um nýtt landsstýri. Men meðan undanfarni formaðurin endurtók hetta mistak sítt ferð eftir ferð, (einamest tí at hann ikki vildi síggja javnaðarflokkinn og formann tess) so má sigast um nýggja formannin, at

hann má hava loyvi til at mistaka seg hesa einu ferðina, nú hann er so nýggjur. Vit hava annars so mikið av virðing fyri nýggja formanni sambandsflokksins, ið jú er skilamaður í mangar mátar, at hann ikki fer at endurtaka hetta sítt seinasta mistak: nevniliga tað at vísa javnaðarflokkinn frá sær og harvið missa møguleikan at koma í Tinganes. Vónandi fer hann á jøvnum fæti við aðrar flokkar at royna at koma út í Tinganes saman við javnaðarflokkinum eftir eitt komandi val.

Dimman skal annars hava rætt í, at tað eru ikki øll javnaðarfólk, sum ikki vóru fegin um, at javnaðarflokkurin fór í samgongu við fólkaflokkinn og sum heldur ikki eru nøgd við gongdina í dag. Valúrslitið peikar tó á hesar báðar flokkar og tá stóðan var tann, at bæði sambandið og tjóðveldið á ongan hátt ynsktu at fara í eina samgongu saman við

javnaðarflokkinum eftir síðsta val, so hevði javnaðarflokkurin einki annað val. Harafturat var hetta so fyrstu ferð, at møguleiki var fyri at skipa landsstýri bara við tveimur flokkum, og henda møguleika høvdu helst allir flokkar roynt, uttan mun til hvør samarbeiðsfelagin varð.

Enn er landsstýrið ungt, so eingin veit, hvussu leingi tí er lív lagað. Men tað ber ikki til at lata landið liggja í stjórnarloysi, og ikki er hugaligt at fmynda sær eina stóðu, har klandursflokkarnir, ið sótu í undanfarna landsstýrinum, skuldu tikið við aftur. Nú fáa vit at síggja, hvussu leikur fer fram.

Javnaðarflokkurin og fólkaflokkurin hava so valt at taka við ábyrgdini og fáa gongd á aftur. Komandi tíð fer at vísa, um hetta eru teir røttu flokkarnir at greiða hesi viðurskifti.

Støðan hjá nótablotanum

TAD má sigast at vera gott, at glottar eru at hóma hjá fiskivinnuni í hesum døgum, har annars alt tykist vera í so svart. Nótabátarnir, sum hava verið við skerdan lut nú í mong ár, tykist nú at hava fingið møguleikar at koma fyri seg aftur. Kvoturnar hjá nótabátunum eru sum heild batnaðar og í vikuni fingur vit so at vita, at lodnuveiðan í Barentshavinum kann byrja aftur, og at vit hava eina kvotu frá russum og norðmonnum uppá til-

samans 35.000 tons. Vit kunnu so bert vóna, at nótablotin ella tað, sum er eftir av honum, sleppur at troyta umrøddu møguleikar okkum øllum at gagni.

Bingotølini:

20 72